

E-learning management:

Radionica o pristupima izradi i uvođenju e-učenja

O radionici

Radionica iz područja planiranja i upravljanja e-učenjem (e-learning management) namijenjena je svima koji žele uvesti promjene u način svojeg poučavanja, učenja svojih studenata, te slijedom toga i funkcioniranja ustanove kao kolaboracijske zajednice uz podršku tehnologija za učenje. Održat će se u sklopu ovogodišnje CUC konferencije (15-17.11.2010.) u Splitu, u trajanju od 3 sata.

Cilj radionice

Polaznici će razmotriti neke organizacijske aspekte e-učenja, bez kojih je sustavni pristup uvođenju e-učenja u obrazovne ustanove otežan. Nakon radionice moći će informirano raspravljati o različitim pristupima izradi e-učenja, argumentirano navoditi pozitivne i negativne aspekte različitih pristupa, predlagati načine timskog pristupa i kolaboracijske izrade projekata e-učenja, te definirati sustave kao i alternativne izvore podrške e-učenju.

O temama i načinu rada

Radionica će se održati u 4 glavna dijela, u kojima će se redom obraditi uvod u e-učenje i razlozi zbog kojih ga pokrećemo, problemi i pristupi razvoju e-učenja, suradnja i formiranje timova e-učenja, te podrška projektima e-učenja. Osim kraćih dijelova prezentacije predavača, većina rada će se zasnivati na suradničkom učenju, kroz grupni rad na zadacima i diskusije svih polaznika u kojima će polaznici imati priliku iskustvo iz svojeg konteksta primijeniti na proučavanim problemima.

Opis radionice:

Na početku radionice ćemo definirati terminologiju i analizirati najčešće razloge za pokretanje e-učenja (Bates, 2004), te ih usporediti s razlozima polaznika. Povezat ćemo analizirane razloge s konektivističkom teorijom učenja (Siemens, 2004) i vidjeti na koji način ona utječe na shvaćanje e-učenja danas.

U drugom dijelu radionice proučit ćemo nekoliko studija slučajeva različitih projekata e-učenja, od malih samostalnih uradaka do velikih međunarodnih projekata izrađenih od strane distribuiranih timova. Razmislit ćemo i diskutirati o projektima i njihovim rezultatima, posebno se fokusirajući na sljedeća pitanja: što želim napraviti? s kojim ciljem? koje resurse imam na raspolaganju? za koga radim? tko su krajnji korisnici? poznajem li ih dobro? kako mogu iskoristiti gotove materijale/resurse/servise? što mi daje umreženost?

Koliko ima problema koje želimo riješiti, toliko ima i pristupa za njihovo rješavanje. Ne postoji jedan model najbolji za sve prilike, upravo suprotno. Sve je dozvoljeno, primjenjivo u određenom kontekstu. Kako donijeti odluku o pravom pristupu za rješenje određenog problema u konkretnoj situaciji? Je li isti pristup odgovarajući za male i za velike projekte, za

pojedinačne aktivnosti kao i za strateški osmišljene i povezane promjene? Koliko je planiranja i upravljanja potrebno za kratkotrajne jednokratne aktivnosti, a koliko za višestruko iskoristive usluge i servise? Promovirat ćemo pozitivan i proaktivan pristup rješavanju problema.

Ukratko ćemo raspraviti o Batesovom modelu samostalnih strijelaca i projektnom pristupu, koji stoje na suprotnim stranama e-learning management kontinuuma (Bates, 2004). Obje je strane tog kontinuuma potrebno podržati, no pitanje je kakva je podrška ustanove potrebna i što ona uključuje. Na primjer, što znači financijski podržati samostalne strijelce, a što velike projektne promjene i tko ih može podržati?

Proučit ćemo primjere europskih i hrvatskih projekata e-učenja, te na osnovu njih detektirati osnovne elemente upravljanja projektima, uključujući ciljeve i rezultate projekta, svrhu, opseg i razradu poslova na projektu, te na kraju ukratko dotaknuti probleme planiranja resursa (ljudi, vremena, financija). Ova se radionica neće detaljno baviti metodom upravljanja projektima (project management), već će dotaknuti njegove osnovne elemente kroz prizmu projekata e-učenja na obrazovnim ustanovama. Osim toga, diskutirat ćemo o primjenjivosti metode upravljanja projektima u obrazovnom sustavu, te razmotriti i druge metode upravljanja razvojem obrazovnih sadržaja. Pokušat ćemo zajedno doći do zaključaka o sličnostima i različitostima projekata e-učenja i drugih projekata.

U trećem dijelu radionice posebnu ćemo pažnju posvetiti suradnji i timskom radu, obzirom da razvoj e-učenja zahtijeva multidisciplinarni pristup i uključivanje osoba različitih profesionalnih profila u razvojni tim. Promotrit ćemo teorijski pristup formiranju timova e-učenja (Caplan, 2005; Morrison, 2003) te diskutirati kako se teorija oblikuje u praksi i stvarnim situacijama. Dotaknut ćemo pitanja poteškoća u suradnji posebno se osvrćući na kulturološki sukob među organizacijskim kulturama (Berquist, 1992). Razgovarat ćemo o mogućnostima koje nam otvaraju nove društvene tehnologije za kolaborativni razvoj projekata e-učenja, te kako društvene mreže prelaze preko uvriježenih granica postavljenih hijerarhijskim kulturama.

Na kraju ćemo ukratko analizirati usluge podrške nužne za sustavno uvođenje e-učenja u obrazovne ustanove, od onih dostupnih na nacionalnoj razini namijenjenih hrvatskim sveučilištima i školama, do besplatnih online servisa i alata koji stoje na raspolaganju svima.

Izvori:

Bates, A. W. (2004). Upravljanje tehnološkim promjenama: Strategije za voditelje visokih učilišta. Zagreb, Hrvatska: CARNet/Benja

Bergquist, W.H. (1992). Four Cultures of the Academy. San Francisco: The Jossey Bass.

Caplan, D. (2005). Razvoj online kolegija. Edupoint, 40(V). Preuzeto 1.9.2010. s <http://www.carnet.hr/casopis/40/clanci/2>

Morrison D. (2003). E-learning strategies. How to get implementation and delivery right first time. Chichester: Wiley.

Siemens, G. (2004). *Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age*. Elearnspace. Preuzeto 1.9.2010. s <http://www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm>